

Nr 182.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till grunder för dyrtidstillägg under eklestiasitikåret 1924—1925 åt dels kyrkoherdar och komministrar i nyreglerade pastorat samt åt kontraktsprostar och vissa extra ordinarie präster, dels ock innehavare av prästerliga emeritilöner; given Stockholms slott den 14 mars 1924.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över eklestiasitikärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Sam. Clason.

Utdrag av protokollet över eklestiasitikärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 14 mars 1924.

Närvarande:

Statsministern TRYGGER, ministern för utrikes ärendena friherre MARKS VON WÜRTEMBERG, statsråden MALM, EKEBERG, BESKOW, MALMROTH, HASSELROT, STRIDSBERG, LÜBECK, CLASON, WOHLIN, PETTERSSON.

Departementschefen, statsrådet Clason anför härefter:

Jag anhåller nu att få för Kungl. Maj:t anmäla frågan om beredande av dyrtidstillägg under eklestiasitikåret 1924—1925 åt de präster, som fått sina löneförmåner reglerade genom 1910 års prästerliga avlöningsslagar.

Det torde därvid vara lämpligt att till en början erinra om gällande bestämmelser i ämnet.

Dyrtidstillägg åt kyrkoherdar och komministrar i nyreglerade pastorat m. fl. prästmän.

De grundläggande stadgandena rörande prästernas dyrtidstillägg innas intagna i den efter riksdagens och kyrkomötets hörande utfärdade lagen den 30 augusti 1918 (nr 724) angående krigstidsunderstöd åt präster i nyreglerade pastorat samt åt vissa extra ordinarie präster och innehavare av prästerliga emeritilöner.

Angående sättet för gäldandet av krigstidsunderstödet föreskrives i lagen, att dylikt understöd åt kyrkoherdar, komministrar och ständiga adjunkter skall för varje pastorat, såvitt angår dess prästerskap, bestridas, i den mån sådant erfordras, medelst församlingsavgifter och övriga till prästerskapet anslagna avlöningstillgångar, på sätt och i den ordning 11 § första mom. samt 19 och 20 §§ lagen om reglering av prästerskapets avlöning stadga. Har för bestridande av, jämte avlöning, krigstidsunderstöd åt nu nämnda präster såsom församlingsavgifter inom ett pastorat utdebiterats sammanlagt större belopp än som motsvarar 6 öre för varje helt eller påbörjat tiotal kronor av pastoratets hela inkomstbelopp, skall ersättning av kyrkofondens medel beredas pastoratet för det överskjutande beloppet. Krigstidsunderstöd åt adjunkt i egentlig bemärkelse samt åt innehavare av prästerlig emeritilön skall i sin helhet gäldas ur kyrkofonden.

I lagen meddelas vidare, bland annat, den bestämmelsen, att kyrkofonden ej får för något år i vidsträcktare mån tagas i anspråk för gäldande av krigstidsunderstöd än som motsvarar fondens återstående överskott för närmast föregående kalenderår, sedan samtliga fonden eljest åliggande utgifter blivit bestridda.

Genom lag den 22 april 1921 (nr 192) har ett tillägg till denna bestämmelse gjorts av innehåll, att, därest med iakttagande av angivna begränsning skäligt krigstidsunderstöd icke kan beredas prästerskapet, då må, där särskilda skäl föreligga, för ändamålet användas jämväl ytterligare belopp, icke överstigande den kapitalökning, fonden intill närmast föregående kalenderår vunnit efter den 31 december 1918.

Vad kontraktsprostarna beträffar, bereddes möjlighet till dyrtidstillägg först genom lagen den 19 november 1920 (nr 844) angående dyrtidstillägg åt kontraktsprostar.

De närmare bestämmelserna om prästernas dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1923—1924 återfinnas *dels* i kungörelsen den 22 juni 1923 (nr 317) angående dyrtidstillägg för sagda ecklesiastikår åt kyrkoherdar och komministrar i nyreglerade pastorat samt åt kontraktsprostar och vissa extra ordinarie präster, *dels ock* i kungörelsen samma dag (nr 308) angående dyrtidstillägg för nämnda tid åt innehavare av prästerliga emeritilöner.

Att lämna någon närmare redogörelse för innehållet i nämnda kungörelser torde icke vara påkallat. Jag anser mig dock böra erinra om några av de allmänna grunderna för tilläggets utgående.

Till *de i tjänst varande prästmännen* utgår dyrtidstillägget under form av *procentuellt tillägg*, utgörande 33 procent av de med befattningen i fråga förenade kontanta avlöningsförmånerna, varjämte till befattningshavare, vilken vid ingången av ecklesiastikåret 1923—1924 på grund av försörjningsplikt underhöll barn under 16 års ålder, utgår ett fast tillägg av 60 kronor för år räknat för varje dylikt barn, s. k. *barntillägg*.

Till innehavarna av prästerliga emeritilöner utgår dyrtidstillägget med dels ett belopp, bestämt i förhållande till ett för varje kvartal gällande grundtal, procentuellt tillägg, dels barntillägg, dels ock ett för varje kvartal lika belopp, fast tillägg. Det procentuella tillägget utmättes efter enahanda grunder som dyrtidstillägget till statens icke nyreglerade pensionärer med tillämpning av så kallad glidande skala. Olikheterna äro endast formella och hänföra sig huvudsakligen till det förhållandet, att emeritilönerna utbetalas för ecklesiastikkvartal. Barntillägget utgår till innehavare av emeritilön, vilken vid ecklesiastikårets ingång på grund av försörjningsplikt underhöll barn under 16 år, med 15 kronor för kvartal och varje sålunda underhållet barn, dock med iakttagande av viss begränsning. Det fasta tillägget avser att giva innehavarna av de lägsta emeritilönerna en förhöjning i dyrtidstillägget, som motsvarar det till vissa av statens pensionärer utgående pensionstillägget jämte därå belöpande dyrtidstillägg. Med hänsyn till bestämmelserna i emeritilönelagen har det nämligen icke varit möjligt att utan kyrkomötets hörande förhöja emeritilönerna med belopp, motsvarande pensionstillägget.

De sålunda fastställda grunderna för bestämmandet av dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1923—1924 åt de i tjänst varande prästmännen avvika i någon mån från dem som varit gällande i fråga om statens befattningshavare under motsvarande tidsperiod.

Med hänsyn till de säregna grunder, varefter det ordinarie prästerskapets löner utmätas, samt de regler, som gälla för bestridandet av kostnaden för det till samma prästmän utgående dyrtidstillägget, ansåg man, då systemet med s. k. glidande skala började användas för statstjänstemännens del, icke lämpligt att övergå till samma system beträffande de i tjänst varande prästmännen. Dessas dyrtidstillägg har därför även under ecklesiastikåren 1919—1924 utgått efter ett system med fixa belopp. För att bereda möjlighet att under löpande ecklesiastikårs lopp vidtaga eventuellt nödig jämkning i det prästerna tilldelade dyrtidstillägget har emellertid Kungl. Maj:t erhållit bemyndigande att, därest det grundtal, i förhållande vartill statstjänstemännens dyrtidstillägg beräknades, under året bleve föremål för sänkning, förordna, att det till prästerna utgående tillägget skulle undergå skälig minskning. Med anledning härav har för nämnda ecklesiastikår stadgandet om tilläggets storlek formulerats på sådant sätt, att bestämmelsen förklarats skola gälla allenast tills vidare och intill dess Kungl. Maj:t annorlunda förordnade. Under ecklesiastikåret 1923—1924 har någon sänkning av prästernas dyrtidstillägg icke behövt vidtagas.

Med hänsyn till de naturaförmåner och tjänstbarheter, som tillförsäkrats en stor del av prästerskapet i samband med de förutvarande bostadsbostälernas utarrendering, och vilka givetvis i ett flertal fall medfört en ej oväsentlig lättnad i dyrtidens tryck, har det beträffande ecklesiastikåret 1918—1919 och senare ecklesiastikår ansetts skäligt, att de i tjänst varande prästernas dyrtidstillägg bleve föremål för någon nedsättning i jämförelse med statstjänstemännens. För innevarande ecklesiastikår har det till prästerna utgående tillägget utmätts så, att det skulle komma att ligga omkring 4

Jämförelse mellan prästernas och statstjänstemännens dyrtidstillägg.

procent under statstjänstemännens. Ifrågavarande minskning har ansetts lämpligen böra drabba enbart det procentuella tillägget.

Övriga avvikelser från de för statstjänstemännen gällande bestämmelserna, vilka avvikelser i regel varit föranledda av hänsyn till det egenartade prästerliga avlöningssystemet, torde icke vara av beskaffenhet att behöva särskilt beröras.

Dyrtidstillägget för ecklesiastikåret 1924—1925.

Efter denna återblick på de bestämmelser, som reglera grunderna för prästernas dyrtidstillägg under nu löpande ecklesiastikår, ber jag få övergå till frågan om beredande av dyrtidstillägg för ecklesiastikåret 1924—1925.

Dyrtidstilläggets storlek.

I likhet med vad tidigare varit fallet synes beträffande det till prästerna under ecklesiastikåret 1924—1925 utgående dyrtidstillägget såsom allmän regel böra gälla, att de grunder, som kunna komma att fastställas för utmätande av statstjänstemännens och statspensionärernas dyrtidstillägg för motsvarande tidrymd, böra i tillämpliga delar vara normerande jämväl för prästernas tillägg.

a) De i tjänst varande prästmännen.

Beträffande nu gällande grunder för dyrtidstillägg åt statstjänstemännen äro bestämmelser meddelade i kungörelse den 15 juni 1923 (nr 265), vilken kungörelse trädde i kraft den 1 juli 1923 och gäller tills vidare utan någon tidsbegränsning.

I proposition den 2 januari 1924 (nr 5) har nu Kungl. Maj:t framlagt förslag till kungörelse angående vissa ändringar i nyssnämnda kungörelse, att gälla från och med den 1 juli 1924.

De föreslagna ändringarna i vad de äro av betydelse för prästernas dyrtidstillägg framgår av det följande.

Enligt nu gällande grunder fastställas de procenttal, efter vilka dyrtidstilläggen utgå, med ledning av det vid varje kvartalsskifte uträknade talet för levnadskostnadsökningen. Sedan numera levnadskostnaderna i avsevärd mån stabiliserats, i följd varav växlingarna i indextalen för levnadskostnaderna endast medfört obetydliga variationer i dyrtidstilläggen, föreslås i nämnda proposition att låta dyrtidstilläggen utgå efter fasta, för hela budgetåret gällande procenttal, fastställda med ledning av den för budgetåret väntade genomsnittliga indexställningen. Procenttalet föreslås för befattningshavare vid oregrerade verk till 33. Då enligt nu gällande grunder dyrtidstilläggen åt i tjänst varande befattningshavare skulle vid en antagen indexställning av 175 utgå efter 37 procent, innebär Kungl. Maj:ts förslag en nedsättning av procenttalet med 4 enheter. Denna nedsättning är avsedd att drabba endast de procentuella tilläggen.

I avseende på de i kungörelsen den 15 juni 1923 intagna bestämmelserna dels om barnstillägg, dels att till befattningshavare, som icke uppnått 25 års ålder och icke har försörjningsplikt, dyrtidstillägget skall minskas med $\frac{1}{10}$,

dels ock att dyrtidstillägg icke utgår å den del av avlöningen, som överstiger 650 kronor i månaden, har i propositionen icke föreslagits någon ändring.

Med tillämpning av de normer, som i propositionen föreslagits att från och med den 1 juli 1924 gälla för statstjänstemännens dyrtidstillägg, skulle dyrtidstillägget till de i tjänst varande prästmännen såsom regel utgöra 33 procent av årliga avlöningsbeloppet. Någon sänkning av procenttalet på grund av sjunkande indextal skulle, i motsats till vad hittills varit fallet, icke kunna äga rum. För präster med barn under 16 år skulle barnstillägg utgå enligt samma grunder som de nu gällande. För annan befattningshavare, som ej uppnått 25 års ålder, skulle tilläggsbeloppet minskas med $\frac{1}{10}$. Å den del av årsavlöningen, som överstiger 7,800 kronor, skulle dyrtidstillägg ej utgå.

I likhet med vad tidigare ägt rum, torde emellertid, då fråga är om de prästerliga befattningshavarna, vissa jämkningar böra vidtagas i de normer, som skola tillämpas beträffande statstjänstemännens dyrtidstillägg.

Såsom förut framhållits, har man med hänsyn till de naturaförmåner av olika slag, som ett flertal präster fått sig tillförsäkrade, hittills utgått ifrån att prästernas dyrtidstillägg borde ligga något under statstjänstemännens. Ifrågavarande skillnad, som först fastställdes till 3 procent, utgjorde under ecklesiastikåren 1919—1923 7 procent. För innevarande ecklesiastikår är skillnaden nedsatt till 4 procent.

Enligt vad som framgår av det vid Kungl. Maj:ts proposition den 16 mars 1923, nr 215, med förslag till grunder för dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1923—1924 åt präster fogade utdraget av statsrådsprotokollet över ecklesiastikären den för samma dag, anförde kyrkofondskommittén i sitt i ämnet den 9 mars 1923 avgivna utlåtande såsom motiv för nedsättning av skillnadsbeloppet från 7 till 4 procent följande:

De förhållanden, som rådde, då denna skillnad fixerades till 7 procent, hade numera undergått så stora förändringar, att en minskning av sagda procenttal enligt kommitténs mening vore av behovet påkallad. Levnadskostnadsökningen, som i början av år 1919 uppgick till 167 procent och vid ingången av år 1920 utgjorde 159 procent, hade vid början av år 1923 nedgått till 83 procent. Den ekonomiska förmån, som naturaprestationerna utgjort — särskilt i de fall, där de skolat betalas efter bestämda pris, fixerade före eller i början av dyrtiden — hade på grund av denna allmänna pris-sänkning i hög grad minskats. Härtill komme, att ett icke obetydligt antal ordinarie präster — inemot 20 procent av hela antalet — icke åtnjöte några som helst tjänstbarheter, samt att i de fall, då tjänstbarheter utginge, dessa, enligt vad undersökningar, som utförts av de s. k. ecklesiastika arrendesakkunniga, gåve vid handen, såsom regel icke torde kunna anses tillskynda vederbörande befattningshavare någon verkligt betydande ekonomisk förmån. I övrigt finge kommittén rörande spörsmålet om naturaprestationerna och deras ekonomiska betydelse hänvisa till det betänkande och förslag angående det ecklesiastika arrendeväsendet, som den 28 februari 1923 avgivits av nyssberörda sakkunniga (sid. 27 o. följ.).

Såsom förut framhållits, medföra de ändrade grunder för dyrtidstilläggets utmätande, vilka för statstjänstemännen föreslagits, en nedsättning av tillägget, som vid ett indextal av 175 uppgår till 4 procent (från 37 procent till 33 procent). Vid en så stark reducering av tilläggets storlek synes skäligt, att avståndet mellan statstjänstemännens och prästernas dyrtidstillägg ytterligare något minskas, förslagsvis till 3 procent, d. v. s. samma skillnad, som fastställdes att gälla för ecklesiastikåret 1918—1919, då prästernas procentuella dyrtidstillägg utgjorde 30 procent, under det att statstjänstemännens procentuella tillägg för år 1918 uppgick till $33\frac{1}{3}$ procent.

Därest skillnaden bestämes till 3 procent, skulle prästernas dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1924—1925 komma att utgå med 30 procent av avlöningsbeloppet.

Vad angår den för statstjänstemännens dyrtidstillägg gällande föreskriften att för befattningshavare, som ej uppnått 25 års ålder och ej har försörjningsplikt, dyrtidstillägget skall minskas med $\frac{1}{10}$ synes det, då det endast torde finnas ett mycket obetydligt antal prästmän, som icke uppnått 25 års ålder, icke vara påkallat att vid dyrtidstilläggets bestämmande tillämpa särskilda regler i fråga om dessa unga präster. Dyrtidstillägget till de icke familjeförsörjande prästerna torde därför, i likhet med vad som gäller för innevarande ecklesiastikår, i samtliga fall böra utgå med fulla beloppet.

I fråga om de grupper av befattningshavare, som skola erhålla dyrtidstillägg, och de löneförmåner, å vilka tillägget bör beräknas, torde någon ändring av de för närvarande gällande bestämmelserna icke erfordras utom i följande avseende.

Med föranledande av bestämmelse i 6 § 8 mom. kyrkofondslagen äro för vissa kontrakt inom Luleå stift anställda s. k. kontraktsadjunkter. Enligt gällande bestämmelser för dyrtidstillägg utgår dylikt tillägg för dessa adjunkter å av Konungen bestämt arvode och tillfällig löneförbättring. Genom beslut den 30 november 1923 har emellertid Kungl. Maj:t medgivit, att kontraktsadjunkterna, som förut icke tillerkänts ålderstillägg, må, jämte fastställt arvode, åtnjuta ålderstillägg enligt vissa angivna grunder. Med hänsyn härtill torde vid meddelande av bestämmelser rörande grunder för dyrtidstilläggets utgående böra iakttagas, att för kontraktsadjunkterna dyrtidstillägg skall utgå jämväl å ålderstillägg.

Tillika vill jag erinra därom, att förslag för närvarande föreligger att, med stöd av nyssberörda stadgande i kyrkofondslagen, för Visby stift anställa stiftsadjunkter. Skulle detta förslag komma att förverkligas, bör dyrtidstillägg till dessa adjunkter utgå efter liknande grunder som för kontraktsadjunkterna.

Slutligen anser jag mig böra meddela, att jag har för avsikt att senare denna dag hemställa om avlåtande av proposition till riksdagen angående ändrad lydelse av 6 § 8 mom. kyrkofondslagen i syfte att anslag för tjänstgöring, som omförmåles i nämnda författningsrum, måtte kunna be-

viljas jämväl ordinarie prästman. Därest en dylik proposition vinner riksdagens bifall, bör naturligen detta beaktas vid utfärdandet av bestämmelser rörande grunderna för dyrtidstilläggets utgående.

Vad härefter angår frågan om dyrtidstillägg åt innehavare av prästerliga emeritilöner vill jag erinra därom, att jämlikt 3 § lagen om krigstidsunderstöd den 30 augusti 1918 de grunder, som gälla för krigstidstillägg eller annat dylikt understöd åt statens pensionärer, skola äga motsvarande tillämpning i fråga om krigstidstillägg åt prästerliga emeriti. b) Emeriti.

För att i möjligaste mån jämställa de sistnämnda med pensionerade f. d. befattningshavare i statens tjänst i motsvarande pensionsläge har man, enligt vad förut nämnts, tilldelat innehavarna av emeritilöner under en viss storlek, förutom dyrtidstillägg och barntillägg, jämväl ett s. k. fast tillägg, så avpassat att det motsvarar statspensionärernas pensionstillägg med därå belöpande dyrtidstillägg.

Enligt det förslag i fråga om dyrtidstillägg åt statens pensionärer, som av Kungl. Maj:t i proposition den 7 februari 1924, nr 43, framlagts för riksdagen, skulle, i likhet med vad som föreslagits för statens i tjänst varande befattningshavare, jämväl för pensionärerna införas den anordningen, att dyrtidstilläggen bindas vid fasta, för hela budgetåret gällande procenttal. Dessa procenttal hava för innehavare av oreglerade pensioner föreslagits till samma siffra som för statstjänstemän vid oreglerade verk eller 33. Någon annan ändring av nu gällande bestämmelser i ämnet föreslås däremot icke.

Med tillämpning av sagda, för tiden från och med den 1 juli 1924 föreslagna grunder för dyrtidstillägg åt statens pensionärer synes i fråga om dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1924—1925 åt innehavare av prästerliga emeritilöner icke behöva vidtagas annan ändring i för deras dyrtidstillägg nu gällande grunder än att det procentuella tillägget sättes till 33 procent.

Jag övergår härefter till att behandla *dels* frågan om kostnaden för dyrtidstillägget under ecklesiastikåret 1924—1925, därest detta tillägg kommer att utgå enligt de av mig förordade grunderna, *dels ock* spörsmålet om kyrkofondens förmåga att bära den på fonden belöpande andelen av sagda kostnad.

Såsom redan framhållits kommer på grund av stadgandet i 4 § lagen den 30 augusti 1918 en del av dyrtidstillägget till det ordinarie prästerskapet och de ständiga adjunkterna i nyreglerade pastorat att påvåla pastoraten i form av ökade församlingsavgifter inom den stadgade ramen av 6 öre per 10-krona av hela inkomstbeloppet. Återstoden av tillägget till nämnda befattningshavare får kyrkofonden vidkännas *dels* i form av minskad inkomst av arrendemedel, lägenhetsavgälder och räntor, vilka eljest skulle från pastoraten hava inlevererats till fonden enligt 3 § 5 mom. kyrkofondslagen *dels* genom ökad utbetalning av skogsförsäljningsmedel, som tillkomma pastoraten enligt 19 § 4 mom. prästlöneregleringslagen, *dels ock* genom förhöjda

Kostnadsberäkningar.

bidrag till pastoraten enligt 21 § sistnämnda lag. Vad åter angår dyrtidstillägget till adjunkter i egentlig bemärkelse, kontraktsadjunkter, stiftsadjunkter, kontraktsprostar och emeriti drabbar kostnaden härför allenast kyrkofonden.

Beträffande kostnaden för dyrtidstilläggen och dess fördelning mellan pastoraten och kyrkofonden har hittills utredning verkställt av kyrkofondskommittén. Då nämnda kommitté numera upphört, har beräkning i förevarande avseende verkställt inom ecklesiastikdepartementet. Med ledning av en rörande ifrågavarande kostnad för ecklesiastikåret 1923—1924 och densamma fördelning av kommittén utförd undersökning och kalkyl, vars resultat finnes intaget i förberörda statsrådsprotokoll för den 16 mars 1923, hava nu kostnaderna för ifrågavarande dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1924—1925 approximativt beräknats på sätt framgår av följande tablå.

	Summa dyrtidstillägg	Av totalbeloppet bestrides av	
		pastoraten	kyrkofonden
	kr.	kr.	kr.
Ordinarie präster och ständiga adjunkter	3,900,000	1,560,000	2,340,000
Adjunkter i egentlig bemärkelse	100,000		100,000
Kontraktsadjunkter m. fl.	15,000		15,000
Kontraktsprostar	25,000		25,000
Emeriti	140,000		140,000
	4,180,000	1,560,000	2,620,000

Såsom synes av tablå beräknas utgifterna för prästernas dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1924—1925 enligt föreslagna grunder uppgå till ett sammanlagt belopp av omkring 4,180,000 kronor, varav cirka 1,560,000 kronor skulle bestridas av de särskilda pastoraten under det att omkring 2,620,000 kronor skulle komma att belasta kyrkofonden.

Jag kommer härefter till frågan om kyrkofondens förmåga att bära den på fonden belöpande andelen av utgifterna för dyrtidstillägget.

Enligt å statskontorets fondbyrå verkställda sammandrag av kyrkofondens kassa och lånekonton utgjorde fondens behållning vid 1922 års början ungefär 23,960,000 kronor och vid årets slut cirka 26,120,000 kronor, vadan fondens behållning således under året ökats med i runt tal 2,160,000 kronor. Enär fondens räkenskaper från och med den 1 juli 1923 omlagts från kalenderår till budgetår, kan fondens ställning den 31 december 1923 icke direkt avläsas i något sagda dag verkställt bokslut. Enligt å fondbyrån

verkställd approximativ beräkning har emellertid fondens behållning under år 1923 ökats till cirka 28,900,000 kronor, vadan fondens inkomster under året överstigit dess utgifter — dyrtidstillägget inberäknat — för samma tid med i runt tal 2,780,000 kronor.

I 5 § första stycket lagen den 30 augusti 1918 om krigstidsunderstöd stadgas, att kyrkofonden icke må för något år i vidsträcktare mån tagas i anspråk för gäldande av krigstidsunderstöd än som motsvarar fondens återstående överskott för närmast föregående kalenderår, sedan samtliga fonden eljest åliggande utgifter blivit bestridda. Till bestridande av kostnaden för dyrtidstillägg för ecklesiastikåret 1924—1925 lärers således enligt detta författningsrum få disponeras ett belopp, motsvarande skillnaden mellan fondens inkomster under år 1923 och dess så att säga ordinarie utgifter (d. v. s. de utgifter, som icke hänföra sig till dyrtidstillägget) under samma år.

De formella förutsättningarna för beviljande av dyrtidstillägg för ecklesiastikåret 1924—1925.

Då såsom framgår av det förut sagda fonden under år 1923 ökats med cirka 2,780,000 kronor, men fondens utgifter för dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1924—1925 beräknats komma att uppgå till allenast omkring 2,620,000 kronor, äro de formella förutsättningarna för beviljande av dyrtidstillägg fyllda, oberoende av huru stor del av fondens utgifter under år 1923, som kan beräknas hänföra sig till dyrtidstilläggen.

På grund av vad jag sålunda anfört hemställer jag, att Kungl. Maj:tt måtte föreslå riksdagen att

godkänna de av mig i det föregående förordade allmänna grunderna för beviljande av dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1924—1925 till de prästmän, som finnas omförmälda i lagen den 30 augusti 1918 (nr 724) angående krigstidsunderstöd åt präster i nyreglerade pastorat samt åt vissa extra ordinarie präster och innehavare av prästerliga emeritlöner ävensom i lagen den 19 november 1920 (nr 844) angående dyrtidstillägg åt kontraktsprostar.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifalla samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Hemming Gadd.

Stockholm 1924, Ivar Hæggströms Boktryckeri A. B.

2400828